

Многи Срби који су у претходне четири деценије радили у Либији, уверили су се на властитом примеру да тамошњи вођа обожава све што долази са овог дела Балкана. У Гадафијевом најближем окружењу централна места припадала су Србима – од безбедносних кругова до оних који су пружали медицинске услуге члановима његове породице.

„Јасмин револуција“, која се попут пожара преко Туниса и Египта проширила на Либијску Џамахирију, прети да однесе и трећу председничку жртву. После Бена Алија и Хоснија Мубарака, на мети је Моамер ел Гадафи, који дуже од четири деценије командује државом из председничке фотеле.

Упркос немирима који трају већ неколико дана у Триполију и Бенгазију, Гадафи се обратио нацији преко државне телевизије и обећао им две ствари – да неће напустити земљу и да неће поднети оставку. У свом маниру, „афрички Кастро“ најавио је да ће се борити „до последње капи своје крви“; такође, поменуо је организовање контра-демонстрација, на којима ће читав свет видети колико је он, као „вођа револуције“, обожаван у својој земљи.

Многи Срби који су у претходне 42 године (колико је Гадафи на власти у Либији) радили у овој „земљи злата и нафте“, уверили су се на властитом примеру да либијски вођа обожава све што долази са овог дела Балкана. Иако је у Либији ухлебљење нашло 5,5 милиона људи (махом са Филипина и из Египта), Гадафију су Срби најомиљенији. Брижљиво одабран медицински кадар који се школовао у централној Србији и Београду имао је ту част да током претходних деценија буде тик уз либијског вођу и чланове његове породице. Наравно, пре него што би били одабрани за суживот у резиденцији, прошли би оперативну проверу знања, стручности и лојалности. Те провере, пак, никад нису биле транспарентне; зато је понуда одабранима представљала - посебну част.

-Срби су диван, поштен, паметан, одан, срдчан, мудар и дружељубив народ – умео је да

каже вођа Либијске џамахирије. – Са њима бих смео да идем на крај света и да им препустим бригу о свему што ми је лично важно. Срби су васпитавани слично као и млади људи у либијским породицама, а ја то изузетно ценим. На крају, Срби су изузетно вредни и одговорни, разумеју шта значи идеал и воле људе. Кад сам са Србима у друштву, осећам се апсолутно сигурно!

У прилог овој тези и не чуди што је „вођа револуције“ и за своју бодигард-чету - такозвану Амазонску гарду– бирао, између осталих, и Српкиње. Виспрене експерткиње за борилачке вештине, одлично обучене да баратају оружјем, пристигле из свих афричких земаља, беспоговорно су слушале Љубомира Врачаревића, а потом и његову најталентованију ученицу, који су им преносили финесе у обезбеђивању важних личности.

Оно по чему Срби повратници из Либије памте Моамера ел Гадафија јесте неочекивана количина пажње, уважавања и поштовања, која није пресахла ни по престанку њиховог ангажмана у Џамахирији. Сви који су са њим због природе посла били у блиском контакту кажу да не прође верски празник, а да Председник (како га сви зову) не пошаље искрене честитке. Они који су га својим самопрегорним радом више задужили бивали су позивани као специјални гости кад је Гадафи долазио на наше просторе. Истина, то није било често, али јесте било живописно. И за препричавање. Као, уосталом, и његови државнички потези који одушевљавају сваког антиглобалисту.

(смедиа.рс)